

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Henvendelse fra vestjyske Fiskere om Moratorium for Fiskernes Betaling af deres Gældsforpligtelser i deres Baade o. s. v. Jeg maa hertil sige, at det er noget betænkeligt at gennemføre en saadan Ordning for Fiskerne alene. Dersom der maa gennemføres et Moratorium, maa det sikkert omfatte større Kredse af Befolkningen. Jeg vil ogsaa tro, at saadan som det ligger i Øjeblikket, vilde det være betænkeligt at gennemføre et Moratorium. Jeg kunde tænke mig, at man nøjedes med for det første at gøre, hvad vi har gjort, nemlig at rette en Henstilling til Fiskeribanken om at vise Forstaaelse over for Bankens Debitorer, naar der er Grund til det.

Jeg føler mig overbevist om, at Fiskeribanken vil efterkomme denne Henstilling og vise den fornødne Forstaaelse over for Fiskerne i den nuværende vanskelige Situation. Det er ogsaa muligt, at man burde rette en Henstilling til Provinsbankerne, der har Laan udestaaende i Fiskefartøjer, og gøre dem opmærksom paa, at man har faaet en saadan Henvendelse om Gennemførelse af Moratorium for disse Laan, men henstiller til dem at vise Forstaaelse over for Fiskerne i den nuværende Situation i Haab om, at Vanskelighederne efterhaanden kan lattes, fordi de daarlige Priser, Fiskerne i Øjeblikket faar ved Afsætning af deres Produkter, formodentlig og forhaabentlig ikke kan opretholdes saa forfærdelig længe.

Dernæst vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem i Anledning af hans Anbefaling af Henvendelsen fra Fiskerne, at man maaske kunde gaa til Overvejelse af, om man kunde yde et, maaske endogsaa rentefrit, Laan til de Fiskere, som i Anledning af Minespærring o. lign. maa omlægge deres Fiskeri og derfor skal anskaffe sig kostbare Redskaber, og for øvrigt i det hele taget maaske kunde gaa over til at yde Laan, maaske endogsaa rentefri en vis Tid, til Fiskere til Anskaffelse af Redskaber o. lign. Det er en Mulighed, som vi har under Overvejelse, idet man maa erkende, at Forholdene er vanskelige og det offentlige maa bidrage sit til at holde Erhvervslivet i Gang, saa vidt det overhovedet er muligt.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen spurgte mig, om det ikke vilde være muligt at faa en mere ensartet Pris for Jagtkortene. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at min Erfaring fra sidste Gang, vi forhandlede Spørgsmaalet om Jagtkort og Jagtlov i det hele taget, er, at det var meget vanskelige Forhandlinger. Det tog Aar, før de i dette Spørgsmaal interesserede kunde blive

saa nogenlunde enige om den Ordning, vi nu har, og jeg er ikke helt sikker paa — jeg tror heller ikke, at Jægerne er sikre paa —, at det vil være rigtigt nu at rejse en ny Forhandling om en Ændring af Jagtloven paa dette Punkt. Man kan jo ikke ændre paa dette Punkt, uden at man tager Sagen op til Behandling og foretager en Ændring i Jagtloven, og jeg har det Indtryk, at Jægere og Jagtforeninger mener, at Tiden endnu ikke er inde til at gaa til en saadan Forhandling.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg saa paa Fordelingen af Jagtfondens Midler til Organisationerne, om de blev fordelt pr. Medlem. Det gør de. Det ærede Medlem udtalte, at han troede nok, der var en Del Medlemmer, der stod som Medlemmer i begge Foreninger og paa den Maade bidrog til, at Fordelingen blev forkert, naar den skete pr. Medlem. Saa vidt jeg ved, er der ca. 45 000 Medlemmer i begge Jagtforeninger, og da der højst kan være Tale om nogle faa Hundrede, der staar som Dobbeltmedlemmer, kan det ingen Indflydelse af Betydning faa paa Retfærdigheden af Fordelingen.

Forskellige ærede Medlemmer fra Sønderjylland, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, det ærede Medlem Hr. A. Svensson og det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj) — jeg tror endogsaa der var flere —, har over for mig fremsat Ønske om, at der vilde blive ydet Støtte over for de Landmænd i Sønderjylland, der særlig har lidt under Tørken i Sommer. Jeg har fra Formanden i de jyske Husmandsforeninger, P. Nielsen, modtaget en lignende Forespørgsel. Denne Forespørgsel angik ikke alene Højderyggen i Sønderjylland, men ogsaa Kredse nordpaa fra denne Højderyg op i Midt- og Vestjylland, hvor Tørken var særlig slem.

Der er ingen Tvivl om, at Tørken har været meget slem og har medført i alt Fald delvis Misvækst. Det er jo saaledes, at man ikke kan forsikre sig mod Tørke, hvad man f. Eks. kan over for Haglskade, og det er derfor meget svært for disse Landmænd, navnlig i Aar, hvor Priserne paa Korn er blevet saa høje, at ekstra Indkøb af Korn betyder store Tab for de paagældende. Men det er en meget vidtrækkende Foranstaltning at komme ind paa at give en Erstatning som den ønskede.

Jeg udtalte under Forhandlingerne om Forslaget til Lov om Høstpantebreve, at man for Sønderjyllands Vedkommende allerede havde taget under Overvejelse at give et rentefrit Laan til de Landmænd dernede, for hvem det vilde blive saa vanskeligt at fortsætte, hvis de ikke fik nogen Støtte,